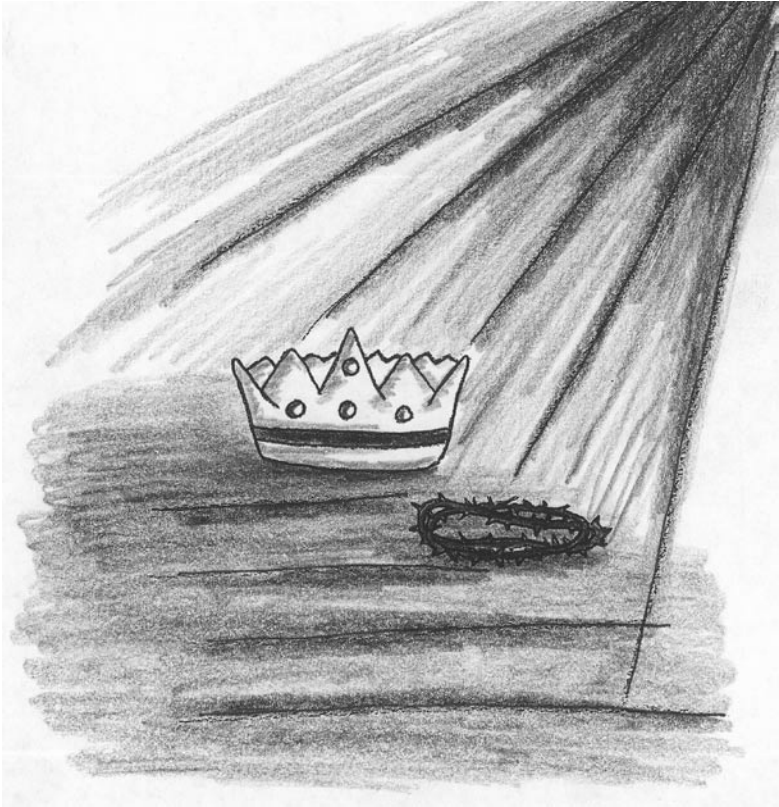

Приготви тяло за мен

„Затова, когато дойде в света, Христос каза:
„Ти не искаше жертва и принос, но приготви
тяло за Мен.“ (Евреи 10:5)

Исус: Историята „Богат - Беден“

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Исая 53; Фил. 2:5-7

Шести септември 1997 г. Видях как Лондон, Англия, застина в тишина. Милиони опечалени се събраха за да присъстват на погребението на Даяна, Принцесата на Уелс. Преди 16 години светът също беше спрял за да наблюдава сватбата и с Принц Чарлз, наследника на британския трон. Като член на британското кралско семейство, Даяна беше символ на приказната царственост, която е завладяваща за нас: пищността, материалното положение, достойнството. Всъщност, кралското потекло е специално, защото е издигнато над нормалното общество и представлява силата и престижа на своето кралство. Векове наред, да бъдеш монарх е била най-високата възможна служба. Дори и днес, в свят на международни корпорации, които управляват повече пари от цели страни, или политически позиции разполагащи с пълна власт,

Но ако блясъкът на палата в Уиндзор впечатлява, нашите умове дори не могат да започнат да си представят картината много преди сътворението, дори преди падението, когато Отец и Синът

планираха в небето как човечеството може да бъде спасено.. От могъществото си в небето, истинският Цар на този свят направи план за спасението на всеки от нас. Божият план не беше да разкрие Себе

**Божият план не беше да
разкрие Себе Си чрез слава
и царско могъщество.**

Си чрез слава и царско могъщество. Той беше различен план.

Холивудските филми редовно използват класическата история „богат беден“: бедното дете пораства за да стане успяващ мъж, грозното пате става красиво, Пепеляшка се оженва за своя принц. Историята на Христос, отказващ се от небето, за да дойде тук е противоположна. „...Христос Исус, който, като беше в Божия образ, пак не сметна, че трябва твърдо да държи равенство с Бога, но се отказа от всичко, като взе образ на слуга и стана подобен на човечите;“ (Фил. 2:5-7). Исая пророкува дълбините, до които Христос ще стигне заради нас: „нямаше благообразие, нито приличие, за да го гледаме, нито красота, за да го желаем“ (53:2). Много просто, Той стана един от нас, беден обикновен

Тази седмица ще изучаваме най-невероятната история: божественото стана човешко. Разбирайки Христовото божествено и човешко естество, ние можем да претендираме за увереността в спасението, което можем да имаме. Исус остави великолепието на небето за да обуе и ходи с нашите обувки, да умре на наше място и да плати максималната цена за нас.

Обратът

ЧЕРНО НА БЯЛО

Йоан 8:32

През април 1982 Островите Фолкланд /суверенна Британска територия/, бяха окупирани от аржентински сили, след като дипломатическите преговори между двете страни се бяха провалили. Към края на май, кралската флота търпеше тежки загуби поради многото бойни полети на аржентинските военновъздушни сили осъществени от окупирано летище Порт Стенли във Фолкланд и най-вече от аржентинска земя. Британците търсеха бърза и решителна победа на сушата. Въпреки, че не са от особено военно значение, жителите на селищата Дарвин и Гуос Грийн в югоизточен Фолкланд, които не се намират на централния път към главния аржентински гарнизон в Порт Стенли, са твърдо решени да постигнат такава победа. На 29 май 1982, вторият батальон от парашутния полк на Нейно Височество, трябва да ги превземе.

Но Аржентинците от тези села имат достатъчно налични средства за да устоят на атакуващата сила. Внезапното нападение, което трябва да продължи няколко часа, се удължава до цял ден. Когато един след друг войниците са убивани от аржентинските стрелци, изглежда, че дори една проява на смелост

би могла да върхнови отново британските войски. За огромна изненада на войниците, техният командващ офицер, лейтенант Колонел Х. Джонс излиза от укритието си срещу един аржентински стрелец за

Връхната точка в историята на изкуплението беше перфектно балансирана, като острието на кама

да срещне сигурната смърт. Това действие се оказва внезапна, повратна точка на битката, в чиито край селището е пленено.

Въпреки всичко това, в човешката история има едно друго действие, което беше безкрайно по-рисковано и безстрашно от всяко друго. Самото действие на Бог, ставаш човек, за да умре на негово място, носеше такава тежест, че ако човешкото изкупление би се провалило, последиците биха били много тежки.

Това се видя наистина, когато Христос, носейки човешките грехове плака, защото натисъкът, който Сатана оказваше, беше по-голям от този, който някой човек е изпитвал.

Връхната точка в историята на изкуплението беше перфектно балансирана като острието на кама. Христос показа, че когато човешкото се предаде изцяло на Божественото, може да постигне всичко. Това е ясно илюстрирано от Христовите думи: „Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмени тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш.“ (Мат. 26:39).

Доказателствата, че Христос умря за нас се намират не само в Библията, а и във всекидневния ни живот. Всяко неегоистично действие, проява на кураж, смелост и лоялност не само към близките ни, но и към всеки друг са свидетелство за жертвата на Христос и за знанието, че човечеството може да постигне всичко чрез Христос.

Надолу, надолу, надолу ... нагоре, нагоре, нагоре

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Йоан1:1-3; Фил.2:5-8; Евреи 1:8, 9; 5:7-9

Погледни кръста. Кой стои на него? Кой умира там като най-обикновен престъпник? Може би това е един добър човек, който просто е създад проблеми на дребната политика на своето време? Или пред погледа ни е Някой, Който е много повече?

„Имайте в себе си това отношение, което имаше Исус Христос, който въпреки че съществуваше като Бог, не счете равенството с Бога за привилегия, която трябва да сграбчи, но смири себе си, взимайки формата на слуга и превръщайки се в подобие на хората. Бидейки счетен въз основа на външността си за човек, Той се смири, ставайки послушен до смърт, даже смърт на кръст. (Фил.2,5-8)

Тук можем да забележим Великата поезия на Павел. Темата ни

покосква. Но това е нещо повече от обикновена поезия. Бог, равен на всичко, което виждаме в представите си като божествено, слиза надолу, надолу, надолу. Изоставя цялата си величественост и сила. Толкова голяма

**Той е издълбал пътеката
водеща нагоре по
стените на бездната**

стъпка надолу! Но Той слиза още по-надолу. Става обикновен човек. Невероятна милост! Колко е сладък този глас! Той стига толкова далече, за да спаси нещастник като мен! Царят без слава. Бог ставащ човек. Свободен, който става слуга. Надолу, надолу, надолу!

Но Той не спира до там. Позволява им да го осъдят на смърт. Това не е глупава политическа грешка. Това е жертва! Но погледни! Той слиза още по-надолу. Това е смъртта, която се пази за най-големите престъпници. Надолу, надолу, надолу! Колко ниско може да слезе? Той слиза до най-дълбоката бездна на ада в човешката мизерия.

Погледни кръста! На него, Величието на Славата се гърчи в агонията на най-ужасния, най-виновния роб на греха. На гъното на ямата на човешкото бунтовничество, там е Той! От най-голямата висота до най-голямото нищожество! Надолу, надолу, надолу.

Като грешник страдам от водещата до паника вина на отчаянието. Поглеждам наоколо и виждам себе си сам, затънал в калта на дабока бездна. Толкова ниско, колкото човек може да падне - моите грехове ме теглят надолу. Чувствам се сам.

Грехът ме отделя от приятелите ми, близките ми, от любимия ми човек. Той ме изоставя сам на дъното на моята собствена яма без дъно. В тъмнината търся някой, който би ме разбрал. Има ли някой тук? В тъмнината виждам кръста и на него белязаното с грех Величие на небето.

Толкова ниско? Може ли да се освободи? Дали е дошъл тук долу само, за да ме утеша, умирайки заедно с мен? Дали внимателно се плъзваме надолу в тъмнината? Повишава ли и Той тон заедно с мен, за да изкрещи на почернената ми съдба? Не! Той е издълбал пътека, която води нагоре, по стените на бездната!

Въпреки, че беше Божи Син, Той се научи да бъде послушен от нещата, които изстрада. И като бе направен свършен, стана източник на вечното спасение, за всички, които са му послушни. Евр.5,8-9, NASB

Ние преминаваме през всичко успешно с Него. Щастливи сме. Той се радва още повече. Вечното Слово, което е Бог става последното Слово. Ти си обикнал праведност и си намразил беззаконие, затова Бог, твоят Бог те е помазал с мир на радост между приятелите ти. Евр.1.9NASB

Кой би го направил? Кой би ни завел горе, горе, горе? Никой по-малък от Величието на небето. Моят грех изисква лекарство, което само Бог може да създаде. Лекарството на кръста не е подсигурано от никое създание. Това е самият Бог, който се намесва в нашата криза. Това е вечният Бог, толкова изпълнен с любов, че рискува всичко, за да спаси най-окаяния човешки нещастник. Това е Исус, моят Бог, моят Спасител.

КАКВО МИСЛИТЕ

1.Къде се намира бездънната дупка на човешките преживявания?

2.Защо Исус би се радвал повече от хората, които е спасил?

3.Как Словото на Бога и за Бога е допълнено от кръста?

4.Как кръстът може да бъде разбран като лъч на милост?

5.Повлияло ли е съвременното развитие на науката и технологиите на интензивността на изкушенията, с които се сблъскваме?

6.Как идването на Бог на земята в човешка форма пряко засяга живота ти днес?

7.Как би дефинирал жертва?

8.Символът на кръста е бил обявен за свещен през вековете. Как можем едновременно да разберем ужасът и красотата му?

Въплъщението: Същността на нашето спасение

СВИДЕТЕЛСТВО

Фил.2:5-8

Въплъщението на Исус Христос е основата, върху която се гради нашето спасение. „Човешката природа на Божия Син означава всичко за нас. Тя е златната свързваща верига, която свързва нашите души с Христос и чрез Христос с Бог. Това трябва да изследваме. Христос беше истински човек и Той доказа смирението си ставайки човек.Той беше Бог в плът”¹

„Съзречавайки въплъщението на Христос в човешка плът, ние заставаме объркани пред една необяснима тайна, която човешкият ум не може да възприеме. Колкото повече разсъждаваме над нея, толкова по-удивителна изглежда тя. Колко огромен е контраста между

Въплъщението на Исус Христос е основата, върху която се гради нашето спасение.

божествеността на Христос и безпомощното бебе във вилеемските ясли. Как можем да измерим разстоянието между могъщия Бог и безпомощното бебе? И още - Създателят на световите, който въплътяваше плътността на Божеството се разкри

чрез безпомощното бебе в яслите. Далеч по-високо от ангелите, наравно с Отец по величие и слава, Той облече грехата на човешката природа! Божествено и човешко бяха мистериозно комбинирани и човек и Бог станаха едно. В този съюз нашата паднала раса намира надежда. Гледайки на Христос в човешки образ, ние гледаме към Бога и Го виждаме в светлината на Неговата слава - точния образ на Неговата личност.”²

Приемайки човешка природа, Христос ни показа, че можем! Няма нищо невъзможно ако зависим от Божествената сила. „Сам Христос изпита всички страдания и изпитания, които сполетяват човешките същества. Никога някой роден от жена не беше изпитван толкова ожесточено; никога някой не беше носил толкова тежко бреме-човешкия грях и вина. Никога не беше имало някой, чието съчувствие да е толкова голямо и нежно. Споделяй всяка опитност на човека, Той не само можеше да почувства, но и да съчувства на всеки обременен, изпитван и борещ се.”³

Стремейки се да бъдем като Него, ние винаги трябва да помним, че „Христос беше във всички неща като братята си. Той стана плът, както и ние сме. Той беше гладен, жаден и уморен. Той се подкрепяше с храна и се освежаваше със сън. Той споделяше съдбата на човек; все пак Той беше безгрешният Божия Син. Той беше Бог в плът. Неговият характер трябва да бъде наш.”⁴

1. Библейски коментар на ЦАСД, т.7 стр.904

2. пак там стр. 443,444

3. Възпитание, стр. 78

4. Животът на Исус, стр.311

Да познаваш Христос

ИМА КАК

Лука 2:52; Йоан 14:12

Може би два от най-трудните въпроси в Християнството са: (1) Каква е природата на Христос? и (2) Можем ли наистина да бъдем като Него в нашия живот? Разбирането на тези въпроси изисква молитва и изучаване. Трудно е да знаеш откъде да започнеш изучаването на теми от такава величина. Тук имаме няколко предложения:

Започни изучавайки първите четири книги на Новия Завет - Евангелията. Предлагам първо тях, защото се четат лесно и казват най-много за земната служба на Христос. Но в никакъв случай не трябва да се ограничавате с тях. Останалата част на Библията - специално апостолските писания, земното светилище, книгата Откровение - разширяват картината за Христос отвъд времето прекарано на земята. Инвестирайте в добър конкорданс и го използвайте. Също считам, че Елън Уайт е много задълбочена и проникателна. Животът на Исус е книга, която много добре би подпомогнала подобно изучаване, но вие можете да намерите и други.

Добре е да задавате фокусни въпроси.

Например: (1) Какво казва Христос за Своята природа? (2) Какво казва Бог за Него? И (3) Как службата на Христос е пример за това, какви трябва да бъдем ние?

Защо не можем да направим определени неща, които Христос вършеше? Друго нещо, което считам за полезно е да разделя темата на части, т.е.. Изкушенията на Христос, възмодействието на Христос с Бог Отец, Христовия подход към свидетелстването и жертвата на Голгота. Всяка от тези части може да даде отговор на фокусните въпроси.

Най-важно е приложението на това изучаване в живота ти. Независимо дали научаваш или преоткриваш нещо относно Христовата природа, запитай се как то се отнася до теб. Например: Христовата жертва на Голгота, макар и да не е нещо, което ние като хора можем да извършим, ни показва колко важни избра да ни направи Бог. Когато го осъзнах, съмнението ми се повдигна. Твърдението на Христос, че последователите Му ще вършат на земята по-велики неща от Него, ме накара да се запитам, защо не правя велики неща. Постепенно започнах да се моля за моята цел и изучаване и за Святия Дух и Неговата сила в живота ми.

Христовата същност ще се изучава във вечността. Но нашето разбиране и прилагане на Неговия живот и принципи могат да предначертаят и фокусират живота ни.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Изучавайте описанието на Христовото раждане в Лука 1:2. как то може да бъде използвано за да информира хората относно: (1) Христовата природа и (2) Божието намерение за живота им?

2. Сравнете посланието за смисъла и целта, които отразява живота на Христос с посланието на еволюционистите за случайността. Как вярата ти в Христос се отразява в начина, по който живееш?

**Когато го осъзнах,
самочувствието ми се
повдигна.**

Какво би направил Исус?

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Йоан 1:14; Фил. 2:7,8; Евреи 4:15

Виждали сте буквите КБНИ на всичко - от гривни до стикери и афиши. (аз съм го виждал дори и на чорапи). Просто ако не си спомняте какво означават тези букви, нека ги прочетете за вас: „Какво би направил Исус?“ Интересен въпрос, целящ да ви спре и да ви накара да се замислите във всякакви ситуации.

Но удивителното на този въпрос е, че можем наистина да питаме и да получим отговор. Този урок се концентрира върху двете природи на Исус - на смъртен човек и на божество. „И словото стана плът и пребиваваше между нас“ (Йоан 1:14). Това е основополагащ принцип. Исус, Царя на царете, дойде на тази планета за да се подложи на лудите обстоятелства, с които ние като хора се сблъскваме всеки ден. Ние имаме един Спасител, който е напълно наясно с песъчинките

Исус имаше постоянен интерес към нас

и наглед най-дребните неща на отстъпилата раса, „имаме Един, който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях“ (Евреи 4:15)

Трудно е да се проумее, но е очевидно, че Исус имаше неотменен интерес към нас, хората. Той „се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на хората; и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст! (Фил. 2:7,8). Неговата жертва да приеме нашите ежедневни дела е източник на безкрайна надежда. Неговото послушание към волята на Отец, което доведе до дървения кръст, е източник на вечен живот

Идеята за божеството, приемащо човешка природа предлага повече за размисъл от всички книги на света, но също ни дава неоспоримо доказателство, че Исус изтърпя достатъчно, за да може да измине една миля с нашите обувки. Можем да бъдем сигурни, че Той наистина се изправи пред същите ситуации, в които и ние попадаме. Аз не знам как Исус стана човек? Защо го направи - още по-малко, но Му благодаря всеки ден, че го направи.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Какво значение има за теб времето, което Исус прекара на земята?
2. Евангелието ни говори за делата на Исус в последните Му 3 години. Защо знаем толкова малко за живота Му преди това, според теб?
3. Коя е ситуацията, за която бихте искали да попитате в небето Исус „Какво би направил“?

Всичко, което имам

ИЗСЛЕДВАНЕ

Фил. 2:5

С ДВЕ ДУМИ

Той излезе от своя дом, за да прекара време в изцъпаня, изпълнен с грях свят. Той слезе от своя благодатен трон за да бъде издигнат на груб кръст. Той рискува всичко, което имаше и остави всичко, за да облече нашето естество. Той стана един от нас, за да ни покаже, че зависейки от Божествената сила, и вземайки Неговия характер, всичко което Му принадлежеше е и наше. Това е любов!

А ЗАЩО НЕ?

- Да напиша кратък разказ, базиран на въведителната статията - „Исус: Беден Богат“, който разказва какво означава за теб идването на Исус от небесния Му дом на земята. Сподели я с някой, който според теб има нужда от повдигане на духа.

- Опечи хляб или направи сладки и ги подари на някой, който може да не знае историята на изкуплението. Обясни му Божия план да ни спаси/

- Постави се на мястото на Исус, напускаш дома си, оставяш зад теб приятелите и семейството си. Какво чувстваш? Запиши мислите си и размишлявай върху тях.

- Гледай филма „Патриот“. Помисли относно важността на жертвата в живота на главния герой. От какво се отказа? Защо?

- Направи си лентичка за отбелязване в Библията си (или друга книга) и напиши Филипяни 2:5 за да ти напомня, че духът ти трябва да е като на Христос.

- Напишете писмо на Исус, в което Му благодарите за Неговата удивителна благодат и жертва.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Пътят към Христос, глава 1